

Rasspecifik avelsstrategi för Grand griffon vendéen

Vos Chiens Magazine

Ingår i Svenska Kennelklubbens organisation

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Fastställd av SKK år 2025 version 1

Innehåll

Inledning	2
Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare	3
Historik.....	3
Population.....	4
Nuläge.....	3
Funktionsegenskaper	4
Nuläge.....	4
Vardagsmentalitet.....	4
Nuläge.....	4
Hälsa	4
Nuläge.....	4
Exteriör	5
Nuläge.....	5
Handlingsplaner för rasklubben	4

Inledning

För varje hundras som det bedrivs avel på i Sverige, ska det finnas en rasspecifik avelsstrategi, RAS, som är framtagen av ras- och specialklubb och fastställd av SKKs avelskommitté.

RAS är en handlingsplan för avelsarbetet inom rasen och innehåller en presentation av de avelsmål som är högst prioriterade att uppnå under den kommande femårsperioden samt en tydlig beskrivning av de handlingsplaner man kommit överens om att följa för att nå målen under denna tidsperiod.

Ett RAS-dokument riktar sig till såväl erfarna uppfödare och hanhundsägare som vanliga hundägare och blivande valpköpare. Det är därför viktigt att fastställda mål och handlingsplaner presenteras på ett tydligt och lättfattligt sätt.

Det finns ingen enskild rasklubb för Grand griffon vendéen i dagens läge, den ligger under specialklubben SSDV, Svenska specialklubben för drivande vildsvinshundar, i en klubb med flera raser, Svenska rasklubben för övriga vildsvinshundar.

Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare

I dagsläget bedrivs ingen avel på Grand griffon vendéen inom SKK i Sverige, endast fyra individer finns registrerade i SKK sedan 2008 då de två första togs in.

Enligt rekommendation från SKK bör inavelsgraden inte överstiga 6.25 %. Det motsvarar kusinparning och är alldeles för högt i en så liten ras. Sträva alltid efter att hålla inavelsgraden så låg som möjligt i varje enskild parning. SKK avelsdata/provparning är inte användbart i en sådan här liten ras så information bör sökas på annat sätt i hemlandet.

Prov som är öppna för rasen och kan vara lämpliga att meritera och utvärdera sin hund i innan avel är.

Jaktprov för drivande vildsvinshundar.

Funktionsprov för drivande vildsvinshundar

RR prov

Anlagsprov i hägn på vildsvin.

Viltspårsprov ,

BPH

Utställning.

Historik

Drivande jakthund

Grupp 6, sektion 1.1, Med arbetsprov

Flera varianter av hundar från Vendée i Frankrike utgör basen för rasen grand griffon vendéen. Från början, tidigt 1500-tal, var rasens föregångare korthåriga. Utvecklingen har strävat mot att få fram en tålig, ihärdig jakthund på storvilt. Rasen är relativt ovanlig i Sverige. Rasen har ett gott luktsinne och ett vackert skall. Den spårar outtröttligt utan att backa för taggig undervegetation och kräver vidsträckta marker. Från början förekom bara grand vendéen som var en korthårig variant av hundar från Vendée vilka härstammade från "Greffier" eller de s.k. Kungens vita hundar (tidigt 1500-tal). I deras bakgrund får man inte heller glömma griffon fauve de bretagne eftersom den finns i hög grad i "Greffier". "Chien gris de Saint-Louis" och

”Griffon de Bresse” (avkomlingar till de tidiga spårhundarna) finns också med i tillkomsten av grand griffon vendéen. Rasen är av mycket gammal fransk hound-typ. Den är läraktig och målmedveten och utmärker sig med sin typ och sina rörelser.

Population

Det finns i dagsläget endast 4 individer registrerade i SKK

Funktionsegenskaper

Drivande jakthund. Rasen används i sitt hemland vid parforcejakt (jakt till häst, inte tillåtet i Sverige) på storvilt, såsom hjort, rådjur, vildsvin eller räv, i allmänhet i flock (heller inte tillåtet i Sverige) eller ensam som spårhund.

Vardagsmentalitet

Temperamentet är fogligt, men är egensinnigt och intensivt och behöver då en fast hand.

Hälsa

Antalet individer i Sverige är mycket få och man kan därför inte med säkerhet bedöma rasens hälsotillstånd.

Exteriör

Rasen är välproportionerligt byggd och robust, utan att vara tung. Mankhöjd för hanar är 62-68 cm och för tikar 60-65 cm. Många färgvarianter finns; svart med vita tecken eller tanteeckning, röd med vita fläckar eller svart mantel och vita tecken (trefärgad), röd- eller sandfärgad med skuggningar eller traditionellt viltfärgad.

Pälsen är lättskött, men faller underullen under sommaren. Den är lång utan överdrifter, ibland buskig och sträv (grov och hård). Underullen är tät.

Handlingsplaner för rasklubben

Specialklubben kommer följa utvecklingen av rasen i Sverige.